

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1935 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förbättrade pensionsförmåner för vissa förutvarande anställningshavare vid Hässleholm—Markaryds järnväg.

I en till riksdagen avlåten, den 15 februari 1935 dagtecknad proposition nr 93, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

dels att f. d. lokomotivföraren vid statens järnvägar Edvard Wikberg må, räknat från och med dagen näst efter den, då han avgått ur tjänst, under återstående livstiden åtnjuta pension, att utgå av trafikmedel, till belopp av 1,624 kronor för år,

dels ock att banvakten vid statens järnvägar Julius Persson och stationskarlen vid samma järnvägar Johannes Johnsson må under i propositionen angivet villkor vid avgång ur tjänst tillerkännas pension enligt av föredragande departementschefen förordade grunder.

I överensstämmelse med ett mellan svenska staten genom järnvägsstyrelsen, å ena, samt Hässleholm—Markaryds järnvägsaktiebolag i likvidation, å andra sidan, ingånget kontrakt angående förvärvande för svenska statens räkning av Hässleholm—Markaryds järnväg överflyttades från och med den 1 augusti 1930 i statens järnvägars tjänst, bland andra, följande vid den enskilda järnvägen anställda befattningshavare, nämligen f. d. lokomotivföraren Edvard Wikberg, banvakten Julius Persson och stationskarlen (lokomotivputsaren) Johannes Johnsson.

Enligt bestämmelse i förenämnda kontrakt åligger det statens järnvägar i fråga om sådan från den enskilda järnvägen övertagen personal, som ej äger delägarskap i pensionskassa, att övertaga de skyldigheter, som bolaget gentemot personalen iklätt sig, respektive att pensionera densamma enligt vid bolaget tidigare tillämpad praxis.

Vid den enskilda järnvägen hade tillämpats den praxis, att vederbörande fått kvarstå i sin befattning vid järnvägen, så länge han kunnat nöjaktigt fullgöra sin tjänst. Efter övergången i statens järnvägars tjänst hade vederbörande befattningshavare emellertid blivit pliktig att, oav-

sett om han ännu var vid full vigör, lämna sin befattning vid uppnådd pensionsålder.

Beträffande nu ifrågavarande tre befattningshavare inhämtas av verkställd utredning i ärendet, bland annat,

att *Wikberg*, vilken är född den 14 augusti 1871 och antagits i ordinarie tjänst vid den enskilda järnvägen den 1 juni 1899, efter uppnådd pensionsålder av 63 år avgått ur statens järnvägars tjänst med utgången av augusti 1934;

att järnvägsstyrelsen med stöd av förut återgivna kontraktsbestämmelser förklarar *Wikberg* berättigad att efter avgången ur tjänst uppbära pension till belopp av 1,113 kronor för år;

att *Wikberg* enligt läkarintyg befunnits hava sådant hälsotillstånd, att han, för den händelse han fortfarande varit anställd vid den enskilda järnvägen, kunnat enligt då tillämpade praxis fortfarande kvarstå i tjänst;

att *Persson* och *Johnsson*, för vilka gäller en pensionsålder likaledes av 63 år, äro födda *Persson* den 3 april 1875 och *Johnsson* den 7 oktober 1872 samt antagits i den enskilda järnvägens tjänst respektive den 1 maj 1910 och den 1 oktober 1912;

samt att *Persson* och *Johnsson* enligt bestämmelserna i förenämnda kontrakt äro berättigade att vid avgång ur statens järnvägars tjänst erhålla pension till belopp av 733 kronor vardera.

Järnvägsstyrelsen har tillstyrkt att *Wikberg*, *Persson* och *Johnsson* må — i stället för dem på grund av kontraktet tillkommande pension — bliva berättigade att från tiden för avgång ur statens järnvägars tjänst komma i åtnjutande av pension, motsvarande den statspension enligt pensionsbestämmelserna för ordinarie tjänstemän vid kommunikationsverken, som skulle hava tillkommit dem, därest nämnda bestämmelser varit å dem tillämpliga. Styrelsen har erinrat, att i händelse av bifall härtill *Wikberg* skulle erhålla en pension av 1,624 kronor, motsvarande full statspension enligt nu gällande pensionslag för ordinarie tjänstemän vid statens järnvägar, under det att *Persson* och *Johnsson*, vilka vid uppnådd pensionsålder av 63 år icke kunde räkna 30 tjänstår, komme att erhålla pensioner med belopp, motsvarande avkortad statspension, nämligen för *Persson* 1,032 kronor och för *Johnsson* 852 kronor.

Föredragande *departementschefen* har framhållit, bland annat, att beträffande *Wikberg*, *Persson* och *Johnsson* föreläge enahanda förhållanden, som åberopades till stöd för av 1934 års riksdag lämnat medgivande angående förbättrade pensionsförmåner för f. d. stationsinspektoren *Waldau* m. fl. från *Hässleholm—Markaryds järnväg* till statens järnvägars tjänst överflyttade anställningshavare (prop. nr 250, bankoutskottets utl. nr 48, riksdagens skr. nr 281).

Departementschefen har vidare upplyst, att utöver de i omförmälda proposition till 1934 års riksdag angivna befattningshavarna och de nu

förevarande icke någon förutvarande anställningshavare vid nyssnämnda järnväg, för vilken medgivande, som här avsåges, kunde ifrågakomma.

Då Persson och Johnsson ännu icke uppnått föreskriven pensionsålder, har departementschefen — såsom i motsvarande fall skett i det år 1934 behandlade ärendet — ansett, att såsom villkor för åtnjutande av nämnda förmån bör stadgas, att deras hälsotillstånd vid avgången skall befinnas vara sådant, att de kunnat enligt det enskilda järnvägsbolagets praxis fortfarande kvarstå i tjänst.

Med hänsyn till vad i propositionen anförts till stöd för det föreliggande förslaget, har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till detsamma.

Utskottet.

Utskottet hemställer således,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 14 mars 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD AKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 13.